

Sygn. akt III CSK 239/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa M. D.
przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej [...] w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 października 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 26 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 listopada 2014 r. Sąd Apelacyjny w [...] – w sprawie o zapłatę – oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 24 czerwca 2013 r.

Od wyroku Sądu drugiej instancji powódka wniosła skargę kasacyjną, twierdząc, że skarga jest oczywiście uzasadniona oraz że istnieje istotne zagadnienie prawne związane z ciężarem dowodu (art. 6 k.c. oraz art. 3 i 232 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli skarżąca wskazuje jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinna sformułować to zagadnienie, przytoczyć argumenty prowadzące do niejednorodnych wniosków oraz uzasadnić jego istotny charakter. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zagadnienie prawne jest istotne, gdy ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw. Pojęcie istotności oznacza jego doniosłość, która wyraża się rangą zawierającego się w nim problemu prawnego oraz jego znaczeniem wykraczającym poza potrzeby rozstrzygnięcia jednostkowej sprawy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2002 r., II CK 12/02, nie publ., z dnia 10 grudnia 2003 r., V CZ 123/03, nie publ., z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, nie publ., z dnia 13 stycznia 2007 r., III CSK 180/07, nie publ., z dnia 23 marca 2012 r., I CSK 496/11, nie publ., z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, nie publ.).

Zagadnienie podniesione przez skarżącą nie ma tych cech, sama zaś skarga jest dotknięta sprzecznością argumentacyjną, skoro bowiem gdyż skarżąca powołała się także na oczywistą zasadność skargi, to nie może jednocześnie podnosić, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, wymagające

zazwyczaj pogłębionych analiz i rozważań Sądu Najwyższego. Jest jasne, że gdy skarga jest oczywiście uzasadniona, nie może być w niej miejsca na poważne, istotne zagadnienie prawne.

Poza tym należy wytknąć, że skarżąca polemizuje z ustaleniami sądów powszechnych orzekających w sprawie, starając się narzucić własną wizję ustaleń, co jest w postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalne (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]